

Wat wil de vrouw? Freud vroeg het al en de Vagina Monologen van de Amerikaanse schrijfster Eve Ensler, te zien in het Oude Luxor in Rotterdam, bewijzen de actualiteit van de vraag. Na afloop: Nalullen over de vagina.

Van een onzer verslaggeefsters
ROTTERDAM - De psycholoog Sigmund Freud vroeg het in 1925. *Was will das Weib?* Zoveel. Maar in Luxor ging het zaterdag nu eens niet over beroepsperspectieven, kindervens of het huisje-boompje-beestje gevoel. Twee uur lang draaide het om de verlangens van de vrouw op seksueel gebied en dan met name om de vagina.

Verrassend genoeg komt het antwoord van de voormalige gigolo Shai Shahai. Vrouwen willen precies hetzelfde als mannen willen, maar dan omgekeerd. Het

Monologen in Rotterdam geëvalueerd

verschil is dat een man een voorwerp wil bezitten dat hij kan liefhebben en een vrouw een dier wil dat ze kan temmen.

Shahai is de enige man op het podium, maar vermoedelijk wel degene die de meeste ervaring heeft met de seksualiteit van vrouwen. Samen met de ex-prostituees Metje Blaak, Xaviera Hollander en Christy ten Broeke - museumconservator en samensteller van de tentoonstelling over 400 jaar prostitutie - respectievelijk Annemarie de Wildt en Cora Emens, verzorgster van vagina workshops, doet hij mee aan het programma Nalullen over de Vagina. Daarin is een hoofdrol weggelegd voor Hanneke Groenteman, die opvallend komisch uit de hoek komt als presentatrice en intermediair tussen experts en publiek.

Het oude Luxor organiseert op diverse zaterdagen na afloop van de voorstelling 'De Vagina Monologen' nagesprekken over diverse verwante thema's. Afgelopen zaterdag was dit Ouwehoeren, een naam die de lading behoorlijk dekte.

Voor Ouwehoeren schreven de vijf dames en die ene heer hun eigen monoloog over hun ervaringen. Daarna gingen de zaallich-

Zes deskundigen in druk gesprek over de Vagina Monologen

FOTO PETER HILZ

ten aan en kon het publiek vragen stellen. Vooral mannen grepen deze kans aan. Hoe 'het' ging in de oorlog (voor De Wildt), of het de vrouwen nog wel uitmaakt wat de man van hun vagina vindt, of de vrouwen door hun beroep anders tegen mannen aankijken.

Een vrouw uit het publiek staat op, zwaait enthousiast, krijgt het woord en richt zich tot de oud-prostituees. Wat de lusten van het vak zijn, omdat iedereen altijd alleen maar aan de lasten denkt? De

Happy Hooker, zoals Xaviera Hollander zichzelf noemt, geeft antwoord. „Je weet precies wat je wilt en fijn vindt en gek genoeg is dat vaak een vrouw. De meeste dames die voor mij werkten, hebben uiteindelijk een lesbische relatie gekregen. Persoonlijk kan ik iedereen aanraden try-sexual te worden: gewoon alles uitproberen.”

De zes deelnemers beantwoorden netjes alle vragen, zelfs de vraag 'hebben jullie nog wel ei-

genwaarde', waar ze allen met een diepe zucht en merkbaar ongenoegen op reageren. „Dit is zo'n vooroordeel”, zucht Ten Broeke. „Ik kan zeggen dat mijn gevoel van eigenwaarde juist is toegenomen. Ik heb geleerd dat ik zelf de macht heb om te doen wat ik wil, met wie ik wil.”

Voor bezoekers Merian Esajas en Bert Markesteijn was het programma een leuke aanvulling op de Vagina Monologen. „Ik ga nu toch nog eens een keer goed

bij mezelf kijken”, grinnikt Esajas. Het Ouwehoeren vond ze iets te langdradig. Haar vriend geeft haar gelijk, maar is wel blij het gezien te hebben. „Ik heb er toch wel dingen van opgestoken, het drukt je toch met de neus op de feiten.”

De dames zelf vonden het gesprek niet echt spectaculair. De vragen waren vrij standaard. „Ik had meer persoonlijke dingen verwacht, over wat ik lekker vind, of wat ik het liefst doe met mijn

partner”, vertelt Blaak achteraf.

Ze staat met een biertje in haar hand in het podiumcafé, het tot bar verbouwde toneel waar een twintigtal mensen met een drankje in de hand nog wat staan na te praten.

„Dat was waarschijnlijk toch te intiem”, vermoedt Ten Broeke, die het eens is met haar collega. „Het blijft moeilijk om naar details te vragen, al ging het aan het eind wel iets makkelijker.” 'Echt heel typisch', aldus Blaak, die er-

varing heeft met vraaggesprekken doordat ze veel lezingen over haar oude beroep geeft. „De vragen komen altijd op het moment dat ik weg ga.” Beide vrouwen zijn wel blij met het initiatief.

Blaak: „Het is altijd goed als mensen de vragen kunnen stellen die ze op hun hart hebben. En dat ze zien dat we gewone vrouwen zijn, met een eigen bedrijf, een echtgenoot en kinderen, een beeld dat velen toch niet achter ons vermoeden.”